

неприятеля и го погнѣли на разстроень бѣгъ. Русскитѣ юнаци отишли доволно на далечъ, завзели голѣмо пространство и спрѣли за малко време своитѣ дѣйствія.

Къмъ 7 часа сутринята са поченва новъ бой. Турцитѣ получили подкрѣпления и силно нападнѣли на русскитѣ роти. Рязцитѣ посрѣщнѣли храбро неприятеля и между тѣхъ са заловило жестока, кървава битка. Когато видѣли опиранъето и държеливостъта на русеката пѣхота, Турцитѣ употребили лукавство: тѣ сѣ присторили, че ужъ отстъпватъ, приближили ги къмъ батареята си, а сетнѣ изведнѣжъ ги обиколили изъ-отзадъ съ триста *суварии* (конни солдати). По всичката линия са заловилъ распалень бой, двамата противници сѣ били упорно и съ ожесточение. Случавало са така, че двѣтъ страни сѣ приближавали на 30 стѣпки, стрѣляли една върху друга и сѣ хвърляли на бой гърди съ гърди. За да отблъсне силного нападанъе на турекитѣ суварии, русеката пѣхота сѣ хвърлила върху ѣ на бой съ штикове. Настанѣла една минута, когато Рязцитѣ загубили всичкитѣ си резерви, отъ дѣсна страна ги забикаляли турекитѣ суварии, а отъ къмъ фронта настѣживалъ неприятелския *низамъ-ниаде* (пѣхота).

Била критическа, крайно трудна минута. Полковникъ Акинфиефъ отъ Рязкия полкъ отредилъ частъ отъ солдатитѣ си противъ суваритѣ; увлечени отъ личния примѣръ на поручика Ермолова, Рязцитѣ посрѣщнѣли и отблъснѣли стремителното нападанъе на черкезитѣ-суварии.

Въ това време зела вече да пристига и русеката артиллерія. Дѣлото зело рѣшителень характеръ и скоро боя поченѣлъ да утихва. Слѣдъ часъ не са чувалъ никакъвъ грѣмъ. Боя престанѣлъ; турцитѣ отстѣпили отъ Буджакъ къмъ Исакча, а на Буджакскитѣ височини вече са развѣвали рускитѣ флагове и знамена; ликували побѣдителитѣ.